

ЗВЕРНЕННЯ Харківської міської ради до Президента України Порошенка П.О.,
Прем'єр-міністра України Гройсмана В.Б.,
Голови Верховної Ради України Парубія А.В.

Вельмишановний Петре Олексійовичу!

Вельмишановний Володимире Борисовичу!

Вельмишановний Андрію Володимировичу!

Вимушені звернутися до Вас з приводу ситуації, що склалася у сфері державного управління національною системою охорони здоров'я.

На превеликий жаль, формування та реалізація державної політики у сфері охорони здоров'я відбувається за відсутності системного, науково обґрунтованого та перспективного підходів до розвитку медичної галузі.

Створення сприятливих умов для збереження та зміцнення здоров'я людей як найвищої соціальної цінності є одним з фундаментальних засад на шляху євроінтеграції України.

Глибокі сумніви викликає спроможність нинішньої команди Міністерства охорони здоров'я України (надалі - МОЗ України) імплементувати в практичну площину вже прийняті законодавчі акти, що спрямовані на реформування галузі. Свідченням цього є відсутність, всупереч встановленим строкам, прийнятих підзаконних актів, необхідних для своєчасної та успішної реалізації вкрай важливих урядово-парламентських рішень та ініціатив Президента України. Так, внаслідок неспроможності виконувати поставлені демонструє нездатність вибудувати ефективну систему централізованих державних закупівель лікарських засобів та медичних виробів через спеціалізовані міжнародні організації відповідно до прийнятого ще у 2015 році Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення своєчасного доступу пацієнтів до необхідних лікарських засобів та медичних виробів шляхом здійснення державних закупівель із залученням спеціалізованих організацій, які здійснюють закупівлі» від 19.03.2015 № 269-VIII.

Однак найбільшу стурбованість експертного медичного середовища викликає фактичне самоусунення нинішнього керівництва МОЗ України від реалізації поточної політики у галузі охорони здоров'я, безпосередньо пов'язаної із забезпеченням громадян України якісною і доступною медичною допомогою та життєво необхідними лікарськими засобами й виробами медичного призначення.

Вимушені констатувати, що фактично без належної державної підтримки залишені хворі із серцево-судинними та судинно-мозковими захворюваннями, потреба в лікарських засобах для яких покрита всього на 30,2 %, хворі на онкологічні захворювання (28,5 %), хворі на гемофілію (34,6 %), хворі на цукровий діабет (33,8%) та інші категорії пацієнтів. Занепокоєння викликає відсутність позиції МОЗ України щодо необхідності затвердження напрацьованих загальнодержавних цільових програм.

Вкрай загрозовою для національної безпеки є відсутність належних дій МОЗ України щодо забезпечення охоплення дитячого населення профілактичними щепленнями. Критичної загрози набуло поширення інфекцій, захворюваність щодо яких ще донедавна була зведена до поодиноких випадків.

Занепокоєння викликає й відсутність реагування керівництва головного медичного відомства, а фактично цілковита байдужість до численних звернень профільних лікарських асоціацій з приводу захисту права медичних працівників на належний рівень фінансового забезпечення оплати праці. Результатом відсутності будь-яких намагань для позитивних зрушень у вирішенні зазначеного питання є масовий відтік висококваліфікованих лікарів та середніх медичних працівників з системи охорони здоров'я.

Відсутність конструктивних дій з боку посадових осіб МОЗ України, спрямованих на врегулювання більшості проблемних питань галузі, є неприпустимим та незрозумілим з огляду на вкрай складну ситуацію з медичним забезпеченням населення та зростаючу соціальну напругу як серед пацієнтів, так і серед медичних працівників.

На превеликий жаль, безпрецедентним є підхід до процесу вироблення державної політики в охороні здоров'я, який відбувається без залучення експертного наукового медичного середовища, що є свідченням відсутності прагнення нинішнього керівництва МОЗ України до співпраці та конструктивної роботи з профільним медичним та науковим товариством. Ліквідація інституту позаштатних спеціалістів є одним з яскравих тому прикладів. Такого не відбувалось за весь період незалежності України.

завдання сьогодні під загрозою впровадження Законів України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення законодавства з питань діяльності закладів охорони здоров'я» від 06.04.2017 № 2002-VIII, «Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення» від 19.10.2017 №2168-УІІ та «Про підвищення доступності та якості медичного обслуговування у сільській місцевості» від 14.11.2017 № 2206-УІІ.

Виникають побоювання щодо неспроможності належного впровадження положень чинного законодавства України в практичну площину. МОЗ України

Натомість, аналіз управлінських рішень нинішньої команди МОЗ України за останні півтора роки дає підстави стверджувати про відсутність належної компетенції та достатніх кваліфікаційних навичок, необхідних для управління такою важливою для національної безпеки галуззю, як охорона здоров'я. Прийняття підзаконних актів, які грубо суперечать чинному законодавству України, вже поширена практика систематичного відтермінування дати набуття ними чинності, неприведення актів МОЗ України у відповідність зі змінами у законодавстві України наглядно демонструють невідповідність кваліфікаційних характеристик займаним високим державним посадам. Яскравим підтвердженням цього є рішення про скасування, а згодом відновлення важливих професій працівників охорони здоров'я.

Все це супроводжується постійними розбіжностями між командою МОЗ України та експертною медичною і науковою спільнотою. За півтора роки так і не налагоджена конструктивна робота МОЗ України з профільним Комітетом Верховної Ради України з питань охорони здоров'я.

Натомість, є очевидним, що позитивні зрушення у реформуванні системи охорони здоров'я неможливі без об'єднання зусиль та конструктивної співпраці усіх гілок влади, професійного й громадського експертного середовища.

Тому сьогодні як ніколи вкрай актуальним є питання щодо внесення до Верховної Ради України кандидатури на посаду Міністра охорони здоров'я України, яка б успішно реалізувала прийняті парламентсько-урядові рішення та ініціативи Президента України, користувалася підтримкою професійного медичного та наукового середовища, та державна політика якого була б зрозумілою для громадян України.

Переконані, що в українському професійному медичному середовищі є гідна кандидатура, яка здатна максимально ефективно та конструктивно працювати з професійною медичною і науковою спільнотою, профільним Комітетом Верховної Ради України з питань охорони здоров'я та успішно втілити в життя завдання комплексного реформування системи охорони здоров'я, орієнтованої на пацієнта та спроможної забезпечити медичне обслуговування всіх громадян України на рівні розвинутих європейських держав.

Ураховуючи важливе значення вказаного питання, яке є актуальним для населення міста Харкова, просимо сприяти якнайшвидшому його вирішенню та про результати повідомити Харківську міську раду для подальшого інформування територіальної громади міста Харкова.